

Tiedotuslehti 3 2014

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Perinteiset Sininauhaliiton Syysrastit järjestettiin Vivamon toimintakeskuksessa Lohjalla 2. - 4.9. 2014. Jyväskylän Katulähetyksestä oli mukana 12 henkilöä.

**Wiccalaiduudesta
Kristuksen luo, kertojana
Tiina Löppönen
s 3.**

**Jenna Alanko:
Elintarvikealalta
rakennusalan
ammattilaiseksi s. 3-4.**

**Raimo Oksa im
memoriam s. 5-6.**

Muutoksen aikaa

Usko Hintikka

Olen jo useana vuonna ollut kesän jälkeen hyvin ristiriitaisissa tunnelmissa ajatellen seuraavaa vuotta. Tämän maailman tilanteet tuntuvat vaan muuttuvan tosi nopeasti ja yleensä aina sellaiseen haasteellisempaan suuntaan. Oletko sinä samaa mieltä kanssani? Myös Suomen kohdalla on aina vaan haasteellisempia aikoja odotettavissa, joista aika suuri osa on kytköksissä näihin maailmanluokan asioihin ja osa kotimaisia suuria haasteita. Jotenkin tuntuu, ettei vaan ole enää sellaista suhteellisen optimistista toivorikasta tulevaisuuden kuvaa seuraavaa vuotta ajatellen, mitä oli vaikka kymmenen vuotta sitten. Kyllä se vaan niin on, että kun ajattelen tulevaa vuotta, mielessä pyörivät muutokset palkkatukiin, tukiasumisen periaatteisiin, sosiaali- ja terveystalouteen, kuntien työllistämisen rahoitukseen, jne. Yhdistyksemme kaikilla toiminta-aloilla on odotettavissa muutoksia ensi vuonna. Eivätkä nämä muutokset helpota toimintamahdollisuuksiamme, päinvastoin. Eihän nämä muutosten tuulet koske pelkästään meitä tai järjestökenttää. Yhtä lailla muutosten eri osa-alueet vaikuttavat kuntien ja yritystenkin toimintaan ja kaikki me saamme olla tässä puhurissa mukana. Viime viikkoina olemme selvittelleet erityisesti tulevia muutoksia palkkatukiin ja sosiaaliseen työllistämiseen. Asiaan kuuluu se, että muutoksista saa tietoa tosi hajanaisesti, ja siitäkin suuremman osan yhteistyöverkoston kautta. Viranomaiset eivät paljon asioista tiedota. Lisäksi nytkin muutokset ovat

siinä mielessä vielä vaiheessa, että hallituksen esitystä ei ole vielä annettu ja vasta sen jälkeen voidaan vasta saada varmempaa tietoa. Toisaalta pitäisi alkaa suunnittelemaan ja budjetoimaan seuraavaa vuotta, mutta epävarmuudessa ollaan. Joka tapauksessa näyttäisi siltä, että pahimmillaan muutokset, jotka koskevat osa-aikaisuuslinjauksia ja palkkatuen määrää, vaikuttavat työllistämistä vähentävästi sekä rahoitusta pienentävästi kymmeniä tuhansia euroja vuosittain.

Näistä kaikista uhkakuvista huolimatta olen hyvin tyytyväinen meidän yhdistyksen toimintaan, oikeastaan kaikilla toimialueilla. Me aidosti pystytään auttamaan ihmisiä eteenpäin elämässään. Oli tosi hienoa lukea Keski-suomalaisesta hyvä juttu meidän valmennustoiminnan vaikuttavuudesta, hienoa saada kuulla, että Ruokapankissa on ruokaa riittänyt tuhansille jyvaskyläläisille, ja tuetun asumisen kautta yli 200 jyvaskyläläistä on saanut asunnon.

Näissä toiminnan ja elämisen haasteissa Katulähetyksen hallitus ja työntekijät ovat aina luottaneet Jumalan johdatukseen ja apuun. Eihän elämä ole tietyllä tavalla koskaan ollut helppoa, vaan aina on haasteita ympärillä. Silloin on tosi voimaannuttavaa ja turvallista kääntyä Kaikkivaltiaan puoleen ja vahvistua Hänen Sanansa lupauksista. Niin me tehdään tänäkin syksynä ja nostetaan rohkeasti päämme ja ajatuksemme. Ihmisten auttaminen on tärkeää tulevaisuudessakin ja sitä tarvetta riittää. Hyvää ja toivorikasta syksyä toivotellen!

Usko Hintikka, toiminnanjohtaja

Wiccalaisuudesta Kristuksen luo

Synnyin rakkausavioliiton ensimmäisenä lapsena. Olin kolmevuotias kun isäni kuoli ja siskoni syntyi viikon hänen kuolemansa jälkeen. Koin isäni kuoleman hylkäämiseenä, josta seurasi koko lapsuutani varjostanut turvattomuuden tunne.

Isäpuoli tuli perheeseemme kun olin yhdeksän vuotias. Hänen myötäni elämämme astui perusturvattomuuden lisäksi runsasta alkoholinkäyttöä väkivaltaisuuksineen.

Nuorena hain turvaa sairastumalla vahvuuteen. Heikko ei saanut olla! Aloin elää ns. punkkari-elämää, ja samalla vahvasti kaksoiselämää. Kotona olin kiltti ”Keep Smiling-tyttö”, ja kavereiden kanssa muutuin kovaksi punkkariksi. En käyttänyt mitään fyysisesti huumaavia aineita, mutta käytin sitäkin kovemmin sanan säilää kannavidakseni kätkeytyä vihaani. Suoritin kuitenkin peruskoulun ja ammattikoulun hyvin arvosanoin.

Avioiuduin 22-vuotiaana

Ensimmäisen puolisoni kanssa avioiuduin 22-vuotiaana. Liitosta syntyi kolme lasta. Liitto oli ns. kulissiliitto ei siis onnellinen ja tasapainoinen. 18 vuotta kestänyt parisuhde sisälsi paljon henkistä väkivaltaa, sekä alistamista.

Avioliiton päätyttyä elin yksinhuoltajana kaksi vuotta elättäen perheeni työskennellen Jyväskylän keskussairaalassa.

Vuonna 2002 avioiuduin uudelleen. Tämä liitto kesti seitsemän vuotta ja suurin syy eroon oli mieheni alkoholismi.

Pettymykset ja turvattomuus, ahdistus ja pelko ajoivat minut etsimään turvaa jostain, mikä olisi ihmistä suurempaa. Olin sisäisesti vakuuttunut, että minua mahdollisesta auttava voima ei olisi ainakaan Raamatun Jumala.

Kiinnostuin wiccalaisuudesta

Tutkittuani eri uskontoja, kiinnostui wiccalaisuudesta siinä määrin, että aloin etsiä ja luoda kontakteja ko. yhteisöön netin kautta. Uskoin Wiccalaisuuden merkitsevän pelastumista kaikesta pahasta mitä olin kokenut ja oli hienoa saada valita

Tiina Löppönen tooteaa, että meidät on pelastettu Jeesuksen ristinkuoleman tähden.

itse mieleisiään jumalia elämäänsä.

Tein tietysti myös loitsuja, sillä jokainen wiccalainen, joka väittää, ettei ole loitsunut, valehtelee.

Aloin kuitenkin kokea yhä enemmän yksinäisyyttä, sillä minkäänlaista yhteisöllisyyttä en wiccalaisuuden myötä saanut kokea. Näin jälkeempäin ymmärrän, että tuo vaihe elämässäni oli itse asiassa etsikköaika: Se valmisti tietä Kristuksen luokse.

Tapasin tämän vuoden alussa uskovalaisen miehen Janin, jonka kanssa aloin seurustella. Hän asui tuolloin Katulähteyksen Kalliomäessä ja osallistuin hänen seurassaan aamuhartauksiin ja lukemattomiin keskusteluihin hengellisistä asioista eri ihmisten kanssa. Hämmästyin itsessäni olevaa janoa, joka veti minut noihin aamuhartauksiin, sillä aiemmin olin kokenut olevani kirjaimellisesti allerginen kaikkea hengellisyyttä kohtaan. Mm. rippijuhlissa kirkossa koin, että en saa hengitettyä.

Löysin Isän, joka ei hylkää minua

Viime huhtikuussa istuin yksin sohvallani ja ”kiukuttelin” Jumalalle, johon olin vasta tutustumassa. Vaadin Häntä näyttä-

mään merkkiä olemassaolostaan. Yhtäkkiä kuulin sielussani selkeän äänen, joka sanoi rauhallisesti: ”Näytin jo kahdesti!” Tajusin heti, mitä Hän tarkoitti eli kahta isoa rukousvastausta, jotka olin jo saanut. Aloin itkeä hillittömästi kokien miten paha valui minusta ulos samanaikaisesti kun syvä tietoisuus valtasi sisimpäni: Nyt minulla on Isä, joka ei koskaan hylkää!

Minut kastettiin Tikkakosken helluntaiseurakunnassa toukokuussa eli olen saanut hengellisen kodin ja pian sen jälkeen myös maallisen kodin Tikkakoskelta, jonne muutin nyt heinäkuussa.

Olen ymmärtänyt sen, että olemme kaikki vajavaisia ihmisiä loppuun saakka, eikä kenestäkään tule täydellistä koskaan. Luulin, että monet sairaudet, joita minulle on jostain syystä suotu, olisivat pitäneet minut nöyränä, mutta vasta tavattuani Jeesuksen, olen varovasti alkanut aavistaa, mitä on Jumalan mielen mukainen nöyryys. Meidät on pelastettu puhtaasta rakkaudesta, joka on Jumalan olemus – yksin armosta, uskon kautta, ei tekojemme kautta, ettei kukaan voisi ylpeillä muusta kuin siitä, että on pelastettu Jeesuksen ristinkuoleman tähden.

Heli Pihlaja

Elintarvikealalta rakennusalan ammattilaiseksi

Jenna Alanko asuu Jyväskylän Kangaslammella lastensa, puolivuotiaan **Jessican**, kaksi- ja puolivuotiaan **Miron** ja kuusivuotiaan **Ronin** kanssa. Roni täyttää seitsemän vuotta syksyllä ja menee kouluun. Jenna on valmistunut rakennusalan osaajaksi syksyllä 2013 suorittaen rakennusalan perustutkinnon. Jenna kertoo kokemuksistaan, sekä tunnelmistaan ammattiin valmistumisesta, opiskelusta ja rakennustyömaalla työskentelystä.

Vuonna 2010 pääsin kurssille JAKK:ille (Jalasjärven aikuiskoulutus) Ennen koulutusta olin Katulähetysellä työharjoittelussa. Etapissa ensimmäinen viikko meni harjoittelussa lautojen päällä kävelyä! Opin myös porakoneen käyttöä. Toista sataa ruuvia piti ruuvata lattiaan. Etapin pääarakennus oli purettu runkoon asti. Pääsin alusta asti tekemään mm. lattia- ja seinien levytystä ja villoitusta.

Olen sen verran pieni ihminen, että aluksi oli ”veto” pois. **Valkeisen Ari** sanoi kuitenkin, ettei täällä rakennuksilla ole erikseen tyttöjen ja poikien hommia. Kannoin sementtisäkkejä, Gyproc -levyjä, ym. Kalusteiden laittovaiheessa jäin pois työmaalta. Kävin talonrakennusalan koulutukseen valmistavan kurssin. Se edesauttoi opintoihin, koska naisilla on muuten vaikeampaa päästä alan koulutukseen kuin miehillä. Aluksi oli muutama päivä teoriaa. Työturvallisuus- ensiapu- ja tilityökortit suoritin.

Etapin jälkeen olin rakentamassa hevostallia Korpilahden Tikkalassa. Ennen koulutusta olin Puuppolassa työharjoittelussa. Koluntie 99:ssä oli purkutyötä. JAKK:in kurssille pääsin 2010. Helmikuussa 2011 olin JAKK:illa Seppälänkankaalla. Tykkäsin koulutuksesta. Opettajamme **Raija Toivari** oli tosi jämäkkä ja hyvä. Hänen opissaan kyllä todella oppi! Hänen aikanaan oli ollut vähän tyttöjä rakennusalan opissa. Raija oli tosi kannustava opettaja. Kurssi koostui kolmen kuukauden teoriajaksosta ja kahdeksan kuukauden käytännön harjoittelusta rakennuksella.

Jenna Alanko ja puolivuotias Jessica.

Tiukka aikataulu

Teoriajaksolla oli tiukka koeaikataulu. Päivät olivat kello kahdeksasta puoli neljään iltapäivällä. Koepäivä oli perjantai. Koska odotin lasta, enkä voinut käyttää ADHD -lääkitystä, minulle tehtiin joustava opiskelusuunnitelma. Yhden tunnin sijaan sain käyttää opiskeluun puolitoista tuntia. Tämä auttoi keskittymään. Kokeet sain tehdä omaan tahtiin ilman aikarajoitusta.

Muutaman kerran olin keskeyttämässä koulutuksen, kun tuntui, ettei tule mitään. Sanoin asiasta opettajallemme Raijalle. Hän jousti kokeissa ja kannusti. Hän totesi, etteivät koenumerot ole niin tärkeitä, kuin käytännön näyttö rakennustyömaalla työ/harjoittelupaikassa. Selvisin kyllä kokeista. 1-2 koetta uusin, mutta muuten sain kyllä hyvin ne suoritettua. Tein teorianentit pois ennen äitiyslomaa. JAKKI:lla on sellainen käytäntö, että ensin suoritetaan teoria kokeineen pois, ja sitten seuraa käytännön harjoittelu.

Toukokuussa 2011 aloitin harjoittelun Kannustin-projektissa. Tunsin Valkeisen Arin Etapin työmaan ajoilta. Kysyin itse

harjoittelupaikkaa, ja pääsin. Työmaalla oli hyvä yhteishenki. Porukka saattoi vaihtua välillä. Tykkäsin Kannustimen mukavasta porukasta. Siinä oli ihmisiä laidasta laitaan. Ari oli kannustava pomo. Jos jotain hommaa ei heti osattu, niin sitä harjoiteltiin niin kauan, että se meni hyvin.

Rakennusalan perustutkinnon koulutukseen kuuluvat näyttötutkinnot. Pakollisina näyttöinä olivat perustukset, runkovaihe, laatoitus, ikkunoiden ja ovien asennus, ulkopuolen vesieristys ja muuraus. Näyttöä vastaanottamassa olivat paikalla JAKK:in opettaja sekä Katulähetysen Kannustin-projektin puolesta Ari Valkeinen ja Pekka Lepikko. Minun oli täytettävä 2-3 sivun osio, jossa olivat tärkeimmät työvaiheet, laitteet ja materiaalit selostettuna. Se meni opettajan allekirjoittamana ammattitutkintolautakunnalle. Valinnaiset näytöt suoritin ennen äitiyslomaani, kevään ja syksyn 2011 aikana. Pakolliset näytöt suoritin äitiyslomani jälkeen syksystä 2012 kesään 2013.

Valmistuin elokuussa 2013

Syksyllä 2013 työharjoitteluni Kannustin-projektissa loppui. Välillä olin

yksityisellä työssä rakentamassa Kangasvuoreen omakotitaloja keväällä 2013, helmikuusta toukokuun loppuun, neljä kuukautta. Kesällä 2013 tein viimeisen, runkovaiheen näytön. Valmistuin kursilta rakennusalan perustutkinnon suorittaneena elokuussa 2013. Sen jälkeen olen ollut kotiäitinä.

Syksyllä 2014 olisi suunnitelmissa lähteä jatkamaan jälleen rakennusalan opintoja. Minua kiinnostaa erityisesti pintakäsittelytyöt, kuten laatoitus, maalaus, lakkaus, ym. Mahdollisesti voin opiskella, kun lapsi pääsee päivähoitoon 9-10 kk:n ikäisenä. Olen hakenut jatkokurssille AO :n kautta. Juhannuksen 2014 jälkeen tulee tieto, pääsenkö. Otan selvää järkevistä tukimuodoista ja oikeasta harjoittelupaikasta.

Tulevaisuuden haaveenani on jatkaa rakennusalalla, ja se, että saisin oikean, ”virallisen”, työpaikan! Työskentely rakennusalalla on itsenäistä. Siinä näkee oman kädenjälkensä työssä, ja se on hyvässä mielessä ryhmätyötä. Aiemmin työskentelin elintarvikealalla. En kokenut sitä alaa omakseni. Rakennuksilla minulla ei ole mitään turhia pelkoja, kuten ahtaan- ja korkeanpaikan kammoa. Voin työskennellä, valjaat turvanani, vaikka korkealla katon harjalla. Voin suositella rakennusalaa kaikille kiinnostuneille!

Lopuksi voinee todeta että vaikka syrjäytymisvaarassa olevan nuoren tytön opintie oli hyvin pitkä ja kivikkoinen ei sitä olisi ehkä pystytty toteuttamaan ilman kannustavaa monipuolista ja osaavaa tukiverkkoa. Kiitoksen kannustavista verkostoyhteistyötahoista saanee Jakki/Raija, Yksityinen suurehko rakennusalan yritys, yksityinen omakotitalonrakentaja, Jyväskylän Katulähetys/Kannustinhanke Ari Valkeinen ja Pekka Lepikko, Jyväskylän TE -toimisto/Jaana Haikarainen. Voisi mainita lisäksi, että ilman Jyväskylän TE -toimiston myötämielistä ja pitkäjänteistä ns. erityisnuorelle räätälöityä monimuotoista ja erityispäätöksiin perustuvaa työllistämisen-/opinto-ohjelmaa olisi tuo tutkinto ilmeisesti jäänyt kokonaan suorittamatta sovitussa ajassa.

Erkki Hänninen

Raimo Oksa in memoriam

Raimo Oksa oli lämmin ja turvallinen työkaveri. Hänen perustellut mielipiteensä, hauskat lausahdukset ja hyvä huumorintaju tarttuivat koko yhteisöön. Ihmisenä Rami tunnusti itsekin oman kulmikkuitensa. Luonteen piirteitä löytyi laidasta laitaan; kovuudesta ja perään antamattomuudesta herkkyyteen saakka.

Kuten moni asiakkaistamme ja työntekijöistämme muistaa, ”Nasse -setä” oli monta kertaa tekemässä rukkasia kaikista näkemistään kissoista. Kerran ”heikkona hetkenään” hän kuitenkin tunnusti **Ari Kitinolle** kahden kesken, että ei hän koskaan voisi tehdä pahaa yhdellekään kissalle. Ihan niin kuin emme jo sitä olisi tienneet...

Ramalla oli esimerkillinen asenne työn tekemiseen. Hänelle tehtävät olivat kuitenkin enemmän, kuin pelkkä työ. Lähimmäisen kohtaaminen ja auttaminen olivat Ramille tärkeitä. Niin asiakkaat, kuin työkaveritkin saivat Ramilta tukea jaksamiseensa. Rami teki tämän kaiken pyyteettömästi ja jopa oman jaksamisensa kustannuksella.

Myös perhe oli Ramille tärkeä. Hän toi monta kertaa esille sen, miten häntä harmitti, ettei ollut ymmärtänyt antaa riittävästi aikaa perheelleen työhön ja seurakuntaan liittyvien kiireiden keskellä.

Muistamme Ramia kiitollisina siitä, että saimme kulkea yhdessä näinä kolmena vuosikymmenenä. Ramin jälkeensä jät-

tämä perintö elää vahvasti kaikessa tekemisessämme Ensiaskleessa ja haluamme pitää sen voimissaan.

Rami oli vuorossa Kytökadulla ja näki kahden asukkaan lähestyvän toimistorakkia. Kaverit pysähtyivät roska-astian luo ja laittoivat muovikassin roska-astiaan. Tämän jälkeen he menivät kohti soluaan ja Ramin nähtyään pyysivät häntä avaamaan asunnon oven. Rami avasi oven ja päästi kaverit sisään. Kun ovi sulkeutui, niin Rami kuuli oven läpi, mitä kaverit puhuivat. Toinen totesi: ”kun Oksa ei huomaa, niin haetaan kassi asuntoon. Saadaan sitten juoda ne kaljat rauhassa.”

Tämän kuultuaan Rami lähti ulos, meni roska-astian luo ja nosti olutkassin pois. Hän otti toisen muovipussin, täytti sen astiassa olleilla roskilla ja jätti sen olutkassin tilalle. Tämän jälkeen Rami vei olutkassin toimistoon ja jäi odottamaan kavereita hakemaan kassiaan.

Jonkin ajan kuluttua kaverit menivät roska-astialle, avasivat kannen ja aloittivat kovan sadattelun: ”Oksa #£¤\$%&! on ne ottanut”. Tässä vaiheessa Rami tuli paikalle, piti miehille asiaan kuuluvan motivoivan kertauksen yksikön pelisäännöistä, antoi olutkassin ja ohjasi heidät pois yksikön alueelta.

Miehet muistivat varmasti pitkään tämän kohtaamisen Ramin kanssa.

jatkuu seuraavalla sivulla...

Erillissopimus eläkkeelle jäämistä koskien

Minä, **Raimo Oksa** valtuutan eläkkeelle jäätyäni Jyväskylän Katulähetys ry:n työntekijät poistamaan halutessaan itseni yksikön alueelta vaikka virkavallan avulla, jos en itse siihen kehotuksen saatuani kykene.

Työntekijät saavat tehdä henkilötarkastuksen sekä tarkistaa tavarani ja eläkekorttini kaikissa Katulähetys yksiköissä.

Suostun tarvittaessa ja sitä minulta pyydettyä, antamaan Katulähetys kolehtihaaviin tai yksikön kahvikassaan euron tai pari.

Uuden raamatunkäännöksen ottamiseen tai pitämiseen tarvitsen työntekijöiden luvan.

Työntekijät saavat eläkkeelle jäämiseen liittyvien ongelmien vuoksi estää pääsyn yksikön alueelle tilapäisesti. Silloin minulle on osoitettava korvaava tila joutenoloa varten. Hyväksyn myös seurakunnan ja raamatunkäännöksen vaihtamisen toiseen jos se on kokonaisuuden tai itseni kannalta perusteltua.

Jos en kuukauden kuluessa eläkkeelle jäätyäni ole käynyt Ensiaskleessa kahvilla kertaakaan tai muuten ole sopinut ystävyytemme säilyttämisestä kirjallisesti työntekijän kanssa, siirtyy autoni omistusoikeus yhdistykselle, jolla on oikeus hävittää tai myydä se kiertämyskeskuksen kautta. Mahdollinen tuotto käytetään yksikössä mahdollisesti syntyneiden kalavelkojen lyhentämiseen tai maksamiseen.

Kaiken edellä mainittujen tilanteiden arvioinnin jätän työntekijöille.

Eläkkeelle siirtymiseni ei muuta kotikuntaani, vaan siitä on aina sovittava yhdistyksen kanssa.

Tämän sopimuksen tarkoitus ei ole poistaa eikä kaventaa eläkeoikeuksiani tai omavastuuta elämisestäni. Tämän sopimuksen avulla pyritään ensisijaisesti estämään ystävyyssuhteiden katkeamiset tai eläkeoikeuden purkamiset sekä turvaamaan kaikille työntekijöille ja asukkailla oikeus mahdollisimman viihtyisään ja rauhalliseen työ- ja asuinympäristöön.

Jyväskylän Katulähetysessä
22.9.2011
Raimo Oksa

Raimo Oksan mietteitä syksyllä 2011:

Sopeutuminen ja olo ”oloneuvoksena” on uuden opettelua, kun ei ole enää aktiivisesti työelämässä. Katulähetystyö on ollut yksi iso osa elämääni näiden 25 vuoden ajan. Mieleeni nousee vain hyviä ajatuksia. On ollut antoisaa, ja välillä raskastakin. Mieleeni nousevat useat ihmiset positiivisina muistoina, he jotka ovat raitistuneet ja tulleet uskoon. Mukaan mahtuu myös vauhtia ja vaarallisia tilanteita, mutta myös mukavia kohtaamisia. Näky siitä, että ihminen voi muuttua on antanut toivoa, kun Jumala on antanut ihmisten tulla uskoon ja raitistua.

Pettymyksiäkin on ollut, kun jotkut ihmiset ovat palanneet entiseen. Välillä on ollut kyynisyyttäkin kun on ollut pettymyksiä. Olen kuitenkin päässyt uudistumaan ja motivoitumaan itse uudelleen. Työ ei ole helpoimmasta päästä! Kun on saanut tavata ihmisiä myöhemmin, niin nämä kohtaamiset ovat olleet ”kirkkaita helmiä”. Asukkaat/asiukkaat ovat rehellisiä siinä että ovat myöntäneet oman heikkoutensa. He eivät ole syyttäneet muita omista valinnoistaan ja vaikeuksistaan. Tältä pohjalta on ollut hyvä rakentaa elämänmuutosta eteenpäin.

Aikanaan tulin Veljeskodille hommiin kovalla innolla. Oli paloa ja rakkautta ihmisiä kohtaan. Kuljetimme autolasteittain porukkaa hengellisiin kokouksiin. Pidän kotonani makkaranpaistoiltoja ja seuroja. Näistä jäi monia hyviä muistoja. Osallistuin pullakirkkotyöhön aktiivisesti. Nämä olivat kohokohtia työssäni, Sanan kylvöpaikkoja. Iloitsen vastuunkantajista pullakirkkotyössä, he ovat olleet siinä uskollisia vuosia. Olen saanut olla oma itseni työssäni, ja kertoa Kristuksesta, joka pelasti minutkin päihdekierteestä. Katulähetys on ollut minulle sekä työ- että evankelointipaikka! Muistan, kun Jumala kutsui ja avasi työn Katulähetyksellä. Tästä olen onnellinen, olen saanut kokea rikkaan ajan.

Työtoverit ovat olleet fantastisia. Olemme saaneet jakaa sekä ilot että surut. Työyhteisö on antanut voimia. Aina on ollut helppo ja mukava lähteä töihin! Katulähetystyö on muuttunut mielestäni vuosien varrella yhä parempaan suuntaan, koko ajan.

Jumalan armon merkitys

Jumalan armo on täysin ansiotta vailla omia tekoja vastaanotettava Jumalan rakkaus. Armo perustuu Jumalan yksipuoliseen rakkauteen. Se annetaan ylhäältä, henkilöön katsomatta. Ei niin huonoa tai hyvää ihmistä ole, joka sitä ansaitsisi. Armo kuuluu jokaiselle sen vastaanottavalle. Tätä on vaikea ymmärtää, varsinkin sellaisen ihmisen joka kokee itsensä huonoksi ja epäonnistuneeksi. Armo tuo levon sisimpään ja vapauden syyllisyydestä.

Ei toimeton ”oloneuvos”!

”Oloneuvoksenakin” Raimo Oksa halusi olla edelleen mukana katulähetystyössä. Se oli ollut suuri osa hänen elämänsä, eikä hänellä ollut halua jättää sitä, vaan hän halusi olla edelleen ”touhussa” mukana. Seurakuntaelämään hän osallistui aktiivisesti.

Perhe oli Raimolle tärkeä, kuten lapsenlapsen. Kotona omakotitalossa oli touhua ja hommaa, aktiivisena miehenä Raimo ei joutunut toimeettomana olemaan.

Raimolla oli veneprojekti poikansa kanssa, iso teräsalus. Päijänne oli Raimolle rakas iso järvi. Teräslaivan kunnostustöissä meni aikaa.

(Raimo Oksan teräslaiva on suunnilleen samaa kokoa kuin ”Hilja” -laiva Jyväskylän sataman laivalaiturissa.)

Jutun kirjoittivat ja koostivat:
Ari Kitinoja,
Ville-Veikko Lampinen
ja Erkki Hänninen

Suomen Katulähetyksiin 60 vuotta

Suomen Katulähetyksiin ry järjesti 60 v. -juhlan risteilyineen 22. -24.8.2014. Juhla oli Scandic Grand Marina -kongressikeskuksessa Helsingin Katajanokalla. Diakoni **Anne Belghiti** Kokkolasta toimi juontajana. Pastori **Kauko Laaksamo** Hangon katulähetyksestä toivotti juhlaväen tervetulleeksi. Kahvitarjoilun jälkeen ohjelmassa oli mm. Samarian toiminnanjohtaja **Ismo Valkoniemen** juhlapuhe, musiikkiohjelmaa ja katulähetyksien onnitteletut ”pyöreitä” täyttäneelle liitolle.

Juhlapuheessaan Samaria ry:n toiminnanjohtaja **Ismo Valkoniemi** kertoi Kristuksen kutsuneen hänet päihdetyöhön. Hän on tehnyt 29 vuotta päihdetyötä, mm. KAN ry:llä ja nykyisin Samarialla. Hän koki kulkeneensa monta vuotta ohjelmien perässä. Hän näki osan niistä myös toivottomina. **Ismo Valkoniemi** koki aikanaan loukkaantuneensa, jos joku asiakas retkahti juomaan. Myöhemmin hän ei enää loukkaantunut, vaan totesi, ettei hän ketään voi parantaa. Puhujan mukaan näemme edelleen katulähetyksiveteraanien hedelmiä työssä. **Arvid von Martens** toi Kristuksen tuoksua ja sanomaa. Samoin mm. **Verner Louhivuori, Else Back**, ym. **Ismo Valkoniemi** totesi Katulähetyksiin ja katulähetyksien pitäneen hyvin yhteyttä toisiinsa yhteisöihin.

Musiikista vastasivat **Ismo ja Päivi Valkoniemi**, Samarian ohjaaja **Tapani Salminen**, ja yhteislaulusta katulähetyksiväki.

Sinikka Vilen, Katulähetyksiin puheenjohtaja, kertoi puheessaan, että kuusi vuosikymmentä on tehty työtä Katulähetyksiin nimen alla. Katulähetyksiyötä oli jo ennen sitäkin. **Sinikka Vilen** kertoi 1986 lähteneensä valtion virassa olevana kodittomien joulujuhlaan. Hän ei edes tuntenut sanaa ”katulähetyks” **Sinikka** kertoi jääneensä koukkuun. **Sinikka** haki Rovaniemelle päihdetyön diakoniksi. Valtion virka sai jäädä. Hän on ollut siellä 13 vuotta. Hän totesi olevansa eläköitymässä. Hän on muuttanut jo puolisoineen Tampereelle.

Sinikka kertoi tullessaan mukaan sisäisen kutsun tähden. Yhteisöön on ollut aina ihana tulla. Saamme olla täällä omina itsenämme. Hän totesi meitä olevan suuren joukon lähdyssä risteilylle. **Sinikka Vilen** toivotti

Katulähetyksiyöhön siunattiin Jyväskylästä **Sirpa Arposuo** ja **Juha Kautto**.

kaikki tervetulleiksi, ja iloitsevana ollessaan itsekkin mukana.

Pastori **Kalle Kuusimäki** toi juhlille Kirkkohallituksen terveiset. Hän totesi ensimmäisen Rengas-lehden ilmestyneen jo vuonna 1946. Se alkoi ilmestyä jo ennen Suomen Katulähetyksiin virallista perustamista. Puhujan mukaan seurakunnat välittävät Jumalan rakkautta maailmaan. Katulähetyksy syntyi toisen maailmansodan aiheuttamiin tarpeisiin. **Arvid von Martens** ja muut pioneerit seurasivat Kristuksen esimerkkiä pyrkien elämään sitä todeksi (Luuk. 4:18,19).

Uskoa, toivoa ja rakkautta eletään arjessa

On totta teologi **Osmo Tiirilän** sanonta, että kirkko on sitä varten, että täällä kuullaan. Kirkko on myös sitä varten, että täällä eletään. Uskoa, toivoa ja rakkautta eletään arjessa. Jumalan valtakuntaa eletään todeksi jo nyt! Risteily Viking Gabriellalla Tukholmaan sisälsi myös monenlaista ohjelmaa, sekä virkistystä hyvän ruoan ja kauniiden saaristomaisemien äärellä. Menomatkan ohjelma oli lähinnä seurustelua, maisemista nauttimista, herkuttelua ja saunomistakin...

Lauantaina oli messu Tukholman suomalaisessa kirkossa. Pastori **Petri Laitinen** Turusta piti puhuttelevan saarnan aiheesta

”Ette voi palvella kahta herraa: Jumalaa ja mammonaa”. (Matt 6:24.) Jyväskylän katulähetyksestä siunattiin Herran työhön **Sirpa Arposuo** ja **Juha Kautto**.

Ohjelmaan kuului Tukholman kiertojoulu, jolla tutustuimme kaupunkiin, mm. Skanseniin, Sergelin toriin, kuninkaallisten rantaan, ym. Vanhan kaupungin kapeita kujia ja vanhoja rakennuksia näimme Tukholman suomalaisen kirkon vaiheilla ja lähikortteleissa. Tuli tunne, että Tukholmaan tulee tulla joskus ajan kanssa. Olisi niin paljon mielenkiintoista nähtävää!

Laivalla oli myös Katulähetyksiin kokous. Puheenjohtajana toimi katulähetyksiveteraani **Jorma Soini**. Katulähetyksiin hallituksen uudeksi jäseneksi valittiin **Alvar Savallampi** Kuopiosta. Laivalla oli myös hauskaa ohjelmaa. Turkuilaisten pappien bändi ”Papeista viisi” esiintyi tällä kertaa triona. Solistina pastori **Petri Laitinen**. Naurua ja vauhtia riitti bändin esityksen inspiroimana... Lauluissa oli tosin vakavaa asiaa, huumorilla höystettynä turkuilaisten ym. nykysuomalaisien elämäntilanteista.

Matka oli sovittu päihteettömäksi ja sujuu mukana olleen mielestä mukavasti muutenkin. Meri keinutti yöllä lempeästi, ja Tukholmakin oli elämys, sateesta huolimatta...

Liisa Hänninen

Sininauhaliiton Syysrastit 2014 Vivamossa

Leena Lehtien.

Perinteiset Sininauhaliiton Syysrastit järjestettiin Vivamon toimintakeskuksessa Lohjalla 2. - 4.9. 2014.

Rastien teemana oli tänä vuonna ”Armo kantaa”. Teema oli esillä mm. luennoissa, rasteilla, musiikkiosuoksissa ja yhteisessä jakamisessa. Evankelista **Leena Lehtinen** ja hänen avustajansa **Jarkko Lassila** jakoivat kokemustaan elämänläheisesti, elämästään Jumalan valtakunnan työssä, Rastien avauksessa ”Armon ympäröimänä”.

Musiikkiosuoksista vastasivat mm. **Pasi Marttinen, Anssi Tiittanen, Annika Treuhardt yhteineen, Jukka Leppilampi, Aarne Kiviniemi, Syysrastibändi, Seija Ylitalo ja Rastikuoro**. Iltojen Kokemusten kahvila-tilaisuuksissa oli myös rukouspalvelumahdollisuus. Aamurasteilla voi hiljentyä Sanan, rukouksen ja hiljaisuuden äärellä.

Vankilapastori **Vesa Mäkelä** piti koskettavan, mielenkiintoisen luennon aiheesta ”Niin alhaalla kenkään ei kulje...” Luento käsitteli käytännön sielunhoitoa vankilassa ja siviilissä. Vesa Mäkelä halusi luennoissaan kehua Kristusta. Hän kertoi elämästään, kuinka 1978 nuori mies löysi elämänsä suunnan. Hän kokee nykyisin olevansa mieluummin sielunhoitaja kuin saarnaaja. Ensin tulee syntien anteeksiantamus, sitten armon omistaminen omalle kohdalle.

Pastori Vesa Mäkelän mukaan ihminen on ”parantumattomasti” hengellinen

Aarne Kiviniemi.

olento. Linnassa ei ole kieltäjiä vaan etsijöitä. Ihminen kokee Jumalan äänen luonnossa, historiassa, avaruudessa... Jumalan yleisessä ilmoituksessa itsestään. Jumalan erityinen ilmoitus on Jumalan Sanassa, Kristuksessa. Vesa Mäkelä kehotti antamaan jokaisen oman aikataulun mukaan itselleen aikaa etsinnässä. Moni on tullut tänne Syysrasteille hakemaan iloa, rauhaa vertaistukea, yhteyttä... Vesa Mäkelä kertoi liikkuvansa luonnossa mm. metsästäjänä, ”ulkoiluttavansa pyssyä”. Saalis ei ole tärkeä, vaan luonnon kokeminen. Luonto antaa rauhaa. Syvin rauhan lähde on kuitenkin sydämessä asuva Jeesus Kristus. Kun Herra tulee sisimpään, alkaa löytyä myös mielen tasapaino. Voimme vääntää ulkoisia asioita, mutta sisimpämme huutaa rikkinäisyyttään. Kun ihminen saa rauhan Jumalan kanssa, hän saa rauhan myös lähimmäisen kanssa. Hyvityksestä ei kannata ottaa painetta, vaan se vaatii aikaa. Hyvitystaakan alle ei kannata jäädä. Pyhä Henki auttaa ja johdattaa tässäkin. Kun Henki kehottaa älä epäröi vaan lähde liikkeelle!

Väkivaltaisuuskin voi olla rooli herkän sielun päällä

Terapian tarvetta ei voi hoitaa kerralla synninpäästöllä. Jos haasteena on psyyken rikkinäisyys eikä oikea syllisyys, on tarve pitempiaikaiseen keskusteluun, jossa ihmisen kuuntelu on tärkeintä. Vankila- ja

Jukka Leppilampi.

päihdemaailman sairaut ”arvot” voivat jäädä ihmisellä ”päälle”. Väkivaltaisuuskin voi olla rooli herkän sielun päällä.

Uskoon tulleessa ihminen ei saa uskoa, että kaikki, kuten eheytyminen tapahtui kerralla. Se ei ole totta. Vanhoista malleista on opittava pois, uutta omaksuen. Selviytymispolulle astuminen on jo selviytymistä ensimmäisestä askelesta alkaen. Siitä alkaen polku on auki, Taivasta myöten! Päivä selviytymistiellä on parempi kuin mikään muualla! Vesa Mäkelän luennon armo-aiheesta keskusteltiin vilkkaasti.

Keskiviikkoiltapäivän rasteja olivat Rukousrasti, Keskustelurasti, Armollinen Taiderasti, Tietokilpailu (Jorma Soini), Saappaanheitto, Mөлkkyy, Rastikuoro, ja Tietoisku päihdeperheisen vertaistuesta. Erityisesti mainittakoon Sakari Pihlajan vetämä Vapautta kohti – Vankilatyörasti. Armo-taulun voitti tietokilpailussa Espoon Ankkuri.

Pastori **Petri Välimäki** luennoi teemasta ”Armon parantava voima”. Luento käsitteli mm. mielenterveyden häiriöitä, ja sielunhoidon sekä terapian apua niihin. Petri Välimäen mukaan eheytymisprosessissa voidaan tunnistaa ainakin viisi vaihetta. Ensiksi ”syliin otto”. Jumala vastaanottaa ihmisen juuri sellaisenaan. Seuraavaksi perusturvan kokemuksen tukeminen, joka koostuu useasta eri tasosta. Tämä merkitsee sielunhoidossa laajennettua kuuntelua. Kolmanneksi ihminen tulee objektista subjektiksi. Siihen kuuluu aidon

minuuden synty ja identiteetin rakentaminen, eli kokemus omasta olemassaolosta voi vahvistua. Neljänneksi tulee kasvu eheämmäksi aikuiseksi. Siihen kuuluu elämän vakauden rakentaminen. Se vaatii aikaa ja luotettavaa tukea. Viidenneksi eheytymisprosessissa ihmisen paikan löytäminen elämässä, johon mm. kuuluu omien lahjojen ja mahdollisuuksien arvostus. Myös kutsumuksen ja elämäntarkoituksen löytäminen. Löytyy paikka myös lähimmäisten yhteydessä. Hengellisesti tämä prosessi merkitse: Ei lakia, vaan ”armon armon päälle”. (Joh. 1:16)

Sielunhoidon tehtävä ei ole sitoa, vaan tukea vapautta tosi elämään

Sielunhoidon tehtävä ei ole sitoa, vaan tukea vapautta tosi elämään ja mielekkyyteen, ihmisyden eri tasoilla. Tärkeysjärjestys kristillisyydessä on, että ihminen ensin pelastuu, ja siitä seuraavat hyvät teot. Ihmisen syvin tarve on olla rakastettu ja rakastaa. Niillä mahdollisuuksilla joita elämässämme on.

Vielä Petri Välimäki muistutti sielunhoidossa tärkeäksi varovaisen etenemisen alueille 4 ja 5 eli eheytyksen ja oman paikan löytämisen elämässä. Keskustelua aiheesta käytiin aktiivisesti. Petri Välimäki vastasi pastori Vesa Mäkelän kanssa sielunhoitorastista keskusteluineen. Petri Välimäki myös saarnasi teemalla ”Heikoissa Hän on väkevä”, torstain messussa Vivamon kirkossa, Johanneksen evankeliumin kohdasta, jossa Jeesus vertaa itseään lamastarhan oveen, ja sanoo Hänen itsensä olevan se Hyvä Paimen. (Joh. 10:1-18.)

Syysrasteilla 2014 Jyväskylän Katulähetyskuntalta oli 12 ihmisen hyvä porukka. Asiakkaita yksiköistä oli saatu mukaan mukavasti! Ruoka oli hyvää, maittavine kahveineen. Saunat lämpenivät iltaisin Lohjanjärven kauniissa rantamaisemissa. Iltanuotiolla paistettiin makkaraa, ”poristiin” ja musisoitiinkin mm. kitaran ja huuliharpuun voimin.

Kiitokset Herralle, Sininauhaliitolle ja Vivamolles onnistuneista syysrasteista 2014!

Erkki Hänninen

Yhdistykselle uusi työajanseuranta-järjestelmä

Jyväskylän Katulähetys ry:ssä siirryttiin kesäkuussa 2014 uuteen työajanseuranta-järjestelmään. Pyydettyjen tarjousten perusteella yhdistys valitsi palveluntarjoajaksi vuodesta 2005 alalla toimineen Movenium TimeTracker -järjestelmän.

TimeTracker työajanseuranta-järjestelmä on nettipohjainen palvelu, joka on hyvin pitkälle muokattavissa yhdistyksen tarpeisiin. Yhtenäinen ja helppokäyttöinen järjestelmä tuo selkeyttä ja tehokkuutta yhdistyksen työajanseurantaan ja -raportointiin. Esimiesten on helppo seurata ja hyväksyä alaistensa työaika- ja poissaoloja. Myös palkanlaskenta saa tiedot suoraan palvelusta, mikä osaltaan tuo myös kustannussäästöjä. Palvelun piirissä kuukausitasolla on noin 150 yhdistyksen työntekijää.

Tomi Montonen
Atk-tuki
vastaava työntekijä

Kannustin-projektin kokemuksia TimeTracker työajanseurannasta

Esimiehen näkökulmasta uusi järjestelmä on ollut loistava parannus ja edistys aiempaan käytäntöön verrattuna. Järjestelmä on helpottanut huomattavasti päivittäistä ajankäyttöä ja myös isona asiana pidän asiakirjojen dokumentoinnin helpoutta. Kannustin-projektinkin toiminnassa on mukana lähes 30 henkilöä. Uudella järjestelmällä on erittäin helppo tehdä mm. koosteet yhteistyökumppaneille henkilöiden poissaoloista ja läsnäolosta.

Alussa mietitytti, miten hyvin muistamme sisään ja uloskirjautumiset, mutta sekin on onnistunut meiltä kaikilta hyvin. Jokainen meidän projektilaisista on ottanut uuden käytännön hyvin vastaan, eikä minkäänlaisia ongelmia ole tullut eteen. Järjestelmä on selkeä ja helposti opittavissa, niin esimiehen kuin työntekijänkin roolissa. Koen tämän uuden järjestelmän projektimme toiminnassa myös omanlaisena oppimisena ns. normaaliin työelämään, mihin hyvin vahvasti kuuluu selkeä ja tarkka työajanseuranta.

Ari Valkeinen
Kannustin-projekti
projektipäällikkö

MOVENIUM

www.movenium.com

Jukka Lohi, jukka.lohi@movenium.com

puh. 040 842 9847

Pyhiinvaellusretki Valamoon

Jyväskylän Katulähetyksen hallituksen puheenjohtaja **Pekka Arposuo**n ystävällisessä kyydissä sain ensi kerran vieraila Valamon luostarissa Heinävedellä 17. kesäkuuta 2014. Mahdollisesti tämä oli kesän 2014 kylmin päivä?

Räntämyräkän keskellä lähdimme Pekan kanssa kohti Kuopiota. Räntää tuli taivas valkoisenaan. Ilma viileni lähelle nollaa. Tietä ympäröivät järvet näyttivät ”kiehuvan”! Myrskyn, lumiräntäsateen ja vesihöyryn vaikutuksesta...

Pääsimme Herran varjeluksessa kuitenkin perille Savon maalle, Kuopioon, jossa veljien ja sisarten vastaanotto oli lämmin. Lähdimme Kuopion ev. lut. seurakunnan diakoniakeskukselta Suokadulta, hieman yli aamukahdeksalta, tilausajobussilla Kuopion katulähetyksen porukan mukana kohti Tuusniemeä, josta risteilimme Juovettä pitkin Valamoon, M/S Suvi - Tuuli -laivalla. Retkellä oli mukana mm. Kuopion katulähetyksen asiakkaita ja vapaaehtoistyöntekijöitä. Retki oli katulähetykselle maksuton. Meitä pyhiinvaeltajia oli reilut nelisenkymmentä henkeä.

Matka Juovesi -järvellä Tuusniemen satamasta Heinäveden Valamoon kesti suuntaansa reilun kaksi tuntia, koska laivalla oli ohjelmaa. **Alvar Savallampi** Kuopion katulähetyksestä oli saanut idean aamulenkillä pyhästä matkasta Valamoon. Samoin hänelle tuli mieleen, voisiko laulaja-pastori **Heimo Enbuskaa** pyytää retkelle jakamaan Sanaa ja laulamaan. Alvar kertoi Heimon vaelluksen vahvistaneen uskoaan. He ovat toisilleen tuttuja helluntaiseurakinnasta, mm. Kuopion Eelimistä.

Pastori Enbuska ystävällisesti suostuikin, ja laivalla oli monipuolinen hengellinen ohjelma meille pyhiinvaeltajille. Heimo Enbuska säesti yhteislauluja kitaralla mm. Lauluja Jeesuksesta – vihkosta. Lauloimme lauluja, kuten Heveinu Shalom Alechem, Virta erämaan, Kristallivirta, ym. tuttuja hengellisiä lauluja. Kuopion ev. lut. seurakunnan diakoni **Jarmo Tarkkonen** ja **Heimo Enbuska** todistivat omasta uskoniestään. Heimo Enbuska totesi, että kaikki tekee virheitä, niin minäkin... Laulun sanoin!

M/S Suvi - Tuuli -laivalla Valamoon.

Diakoni **Jarmo Tarkkonen** kertoi todistuksestaan mm. uskoontulostaan, todistamisesta seuroissa, pyhäkoulukokemuksistaan ja pyhistä matkoista Jumalan valtakunnan asialla. Hän totesi, että Jumalan hyvyys pitää meitä ”koossa”. Ja tämänkin reissun tulemmme muistamaan, tämän pyhiinvaellusreissumme Valamoon.

Asiakkaasta vastuunkantajaksi

Pekka Arposuo todisti elävästi uskoontulostaan ja elämästään uskovana. Aikanaan lääkäri oli sanonut Pekalle, että päivät, jotka olet juomatta alkoholia, ovat niitä parempia päiviä. Pekka kertoi saaneensa Kangasniemen Köörireirillä todistaa elävästä Jeesuksesta ensikerran. Hän pääsi katulähetykselle ensin asiakkaaksi, ja myöhemmin vastuunkantajaksi, uskoontulon ja raitistumisen myötä. Pekka totesi, etteivät hienot hetket yhdistä meitä niin paljon kuin elämän kolhut. Todistuksensa lopuksi Pekka kiitti kaikkia mukana olevia, erityisesti Kuopion Katulähetystä risteilyn ja pyhiinvaellusmatkan järjestämisestä.

Martti-diakoni kertoi omista elämäntilanteistaan, ja lausui omia runojaan. Hän on myös aktiivimotoristi.

Alvar Savallampi todisti koskettavasti raitistumisestaan, vertaistuen avulla, ja hieman myöhemmästä uskoontulostaan.

Suvituuli-laivalla kerättiin kolehti katulähetykselle. Matkalaisille oli varattu maukkaat korvapuustikahvit matkan järjestäjien puolesta, ja halukkaat saivat ostaa laivan kioskista jätskiä, karkkia, limsaa ym. herkkuja. Perillä Valamon luostarissa ruokailimme buffetpöydästä ravintola Trapezassa, nauttien luostarin erinomaisista pöydän antimista.

Alueella oli opastettu tutustuminen parin luostarin pappismunkin johdolla. Valamon kirkossa oli iltapäivällä liturgia-palvelus, johon allekirjoittanutkin olisi mielellään osallistunut, mikäli aikaa olisi ollut. Kuuntelin hetken kaunista veisuuta, ja ajattelin, että tänne taas, ajan kanssa, jos Herra suo...

Vaikka päivä oli viileä, niin pyhiinvaellusretkestämme jäi lämmin tunne sydämeen. Uskoakseni kaikilla osanottajilla?!

Kiitokset Kuopion seurakunnille ja Kuopion katulähetykselle hyvästä risteilystä, pyhiinvaelluksesta hengellisine antimineen sekä elämyksineen! Kiitokset myös laivan kapteeneille ja miehistölle turvallisesta matkasta aaltoilevalla Juovedellä! Matka oli siunattu kaikin puolin...

Kokemuksen Katulähetykselle risteilystä jakoi pyhaeltaja **Erkki Hänninen**

Mylliksen Kesäpäivät 2014

Mylliksen perinteiset kesäpäivät vietettiin Myllyjärvellä kauniin kesäsään vallitessa torstaina 3.7.14. **Hanna-Riikka Alasippola** toivotti kaikki tervetulleiksi, juontaen päivän ohjelman, joka sisälsi monipuolista musiikkiohjelmaa.

Veli-Matti Laitisen ja Markku Hassisen ”Matti ja Markku” -duo kitaroineen esitti rock-blues – ja kantrimusiikkia, CCR:n, Hurriganesin ym. biisejä, mm. ”Proud Mary”, ”Roadrunner”, ym. klassikkoja. Kokoonpanossa soitti kitaristi/basisti/laulaja Aimo Hedman. Kitaristi Jarmo Naukkarinen soitti myös.

Liisa Hänninen lauloi kaksi hengellistä laulua: Anna-Mari Kaskisen ”Onnittelulaulun” ja laulun ”Amazing Grace” englanniksi.

Makkaranpaistajana toimi ”top chef” Masa Järvinen. Kahvit, pullat, mehut ja makkarat tarjosi Jyväskylän Katulähetys.

Arvonnassa onni suosi neljää onnekasta. Palkintoina oli herkullinen vesimeloni ja kolme herkkukoria.

Liisa Hänninen

Hanna-Riikka Alasippola ja Jaakko Sälkä.

Liisa Hänninen lauloi kaksi hengellistä laulua.

Veli-Matti Laitisen ja Markku Hassisen ”Matti ja Markku” -duo kitaroineen.

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30

Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30

**Salmiranta ja
Nurmela**

tiistaisin klo 18

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

PÄIVYSTYS TOTAL- KIINTEISTÖPALVELU OY:LLE

Katulähetys solmi elokuussa jyvaskyläläisen Total Kiinteistöpalvelun kanssa päivystysaikoja (arkisin klo 16–08 sekä viikonloppuisin 24h) koskevan sopimuksen. Sopimus sisältää kiinteistöihin, oven avauksiin ja häiriötilanteisiin liittyvät päivystysluonteiset tehtävät sekä hälytysvalvonta Raksa-hallin ja Köhniön kiinteistöissä. Sopimus astui voimaan 15.8.

Tavoitteena on, että asumisyksiköiden vastaavat työntekijät voisivat viettää vapaa-aikansa ilman takapäivystyksen tuomaa painetta ja siten työhyvinvoinnin paraneminen. Katulähetyselle on osoitettu Totalin helpdesk-palvelusta oma puhelinnumero 014 414 7430, josta vastataan ”Jyväskylän Katulähetys”.

Ovenavaus toimii siten, että vartija avaa oven asukkaalle tämän todistettua henkilöllisyytensä kuvallisella henkilöllisyystodistuksella. Mikäli kyseinen todistus on lukkojen takana asunnossa, vartija päästää sisälle hakemaan sen; todennettuaan henkilöllisyyden henkilö saa jäädä asuntoon, muussa tapauksessa hänen on poistuttava.

Jos kuvallista henkilöllisyystodistusta ei vielä ole, on sellainen syytä hankkia. Ovenavausmaksu on 40 euroa, jonka hallinto laskuttaa asukkaalta. Yksiköt ja niiden asukkaat voivat toki järjestellä ovenaukukset myös sisäisin järjestelyin.

Häiriötilanteissa tulee toimia siten, että mikäli kyse on väkivallasta, sillä uhkailusta tai sairaskohtauksista, tms. kriisitilanteista, tulee aina ensin soittaa hätäkeskuksen numeroon 112! Sen jälkeen on otettava yhteys Total-palveluihin. Lievemmissä häiriötilanteissa (esim. kovaääninen häiritsevä puhe, paikkojen kolistelu) voi soittaa em. palvelunumeroon, niin vartija tulee paikalle selvittämään tilannetta.

Jyväskylän

KATULÄHETYS

14. vuosikerta

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Erkki Keski-Lusa
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

4/2014 ilmestyy
15. päivänä joulukuuta
Aineistot lehteen 30.11.2014
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
erkki.hanninen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610